

SECȚIUNEA a VI-a IN MEMORIAM !

GABRIELA – ZIZI COROLIUC (17. IX.1942 – 15. II.2011) MUZEOGRAF, O VIAȚĂ ȘI BLÂNDĂ DIRECTOARE

Cu un fizic – mică și bondoacă echilibrat, ca și al comportamentului și al minții, Zizi, cum bună parte dintre colegi i ne adresam, a activat întreaga viață în muzeu, fiind cea mai veche, cu state în fostul Muzeu Raional Botoșani, devenit, urmare a noii configurații administrativ – teritoriale a țării, din 1968, Muzeul Județean Botoșani. Vechiul sediu al Muzeului, situat în Calea Națională a cedat locul altuia, celui actual, din strada Unirii (cândva, clădirea fiind Prefectura județului Botoșani – 1913 și deceniile următoare). Așa că, la clădire nouă, perspectivă nouă. O perspectivă care însemna organizarea unui Muzeu de Istorie a județului Botoșani, pe un fundament muzeistic modern și care avea să fie finalizată la 3 decembrie 1977.

De la vechiul Muzeu Raional veniseră aici, la noul așezământ, Gabriela – Zizi Coroliuc (născută Gheorghiu), muzeograful Alexandru Pleșca, de la Secția de Artă și două supraveghetoare. Și la treabă! Sub conducerea directorului, arheolog Paul Șadurschi. Proiectul noului Muzeu de Istorie organizat în sediul actual, firește, a urmat câteva canoane necesare: cercetarea și documentarea, conceperea tematicii, pregătirea materialelor expoziționale în vederea etalării, execuția amenajării spațiilor expoziției de bază, prin colaborarea cu I.S. „Decorativa” București, restaurarea unor piese susceptibile să fie incluse în expoziția de bază, relația de consultare / colaborare cu institute de cercetare, arhive, biblioteci, muzee, colecționari, orientarea achiziției și donației, prioritar pentru acoperirea expozițională a tematicii muzeului.

În acest context, Gabriela – Zizi Coroliuc s-a integrat activității muzeografice, cu experiența și profesionalismul său, făcând echipă cu o mai tânără colegă, Olimpia Grigorescu, întru prezentarea expozițională a Botoșanilor Evului Mediu Românesc.

Re/deschiderea Muzeului Județean Botoșani – Secția Istorie, în 1977, a însemnat un act de prestigiu pentru viața culturală a Botoșanilor, un succes al muzeografiei românești – din acest punct de vedere, o răsplătă și pentru efortul lui Iulian Antonescu, director al Direcției Muzeelor din Ministerul Culturii, mereu prezent la Botoșani, văzut ca unul dintr'ai noștri –, Gabriela – Zizi Coroliuc regăsindu-se, de drept, între fărarii acestui act.

Botoșăneancă fiind, cu drag de oameni și locuri, cunoscătoare a acestei lumi, a atras prin firea sa, pe mulți concetățeni către muzeu, nu doar ca vizitatori ci și ca donatori de obiecte și documente, vestigii ale unor vremuri apuse. Cu o conduită morală, cu bune maniere, discretă și ospitalieră, prezența sa i-a făcut să treacă pragul muzeului pe mulți specialiști, cercetători, muzeografi, profesori de la Iași și București, din țară și străinătate. Cu un zâmbet, cu o vorbă bună, aidoma unei gazde care se respectă, i-a făcut prieteni ai muzeului nostru, i-a făcut să-i mai treacă pragul, la sesiunile științifice, la expozițiile inițiate. Nu întâmplător se făcuse ușor îndrăgită, distinsul și regretatul Iulian Antonescu gratulând-o cu dragălașul termen „săr-măluța” – aluzie la fizicul ei, dar și la calitatea sărmăluțelor moldovenești, fragede și gustoase. Nici vorbă de supărare!

Scurt timp, a fost și director al Muzeului Județean Botoșani. A ales-o colectivul, democratic. A condus cu blândețe, în spiritul relațiilor armonioase între colegi, cu o excepție, asupra căreia ne permitem să nu insistăm, cel puțin deocamdată. Oricum, de aici i s-a tras o amărăciune a sufletului, chinuitoare, care a marcat-o, grăbindu-i pensionarea, stăruint și după acest moment.

Gabriela – Zizi Coroliuc a publicat câteva studii și articole axate pe istoria Botoșanilor medievali, tezaurare monetare, documente, cercetări arheologice, cu predilecție în anuarul Muzeului Județean Botoșani, *Hierarus*. Cu un cuvenit omagiu, Gabriela-Zizi Coroliuc rămâne o figură luminoasă a muzeografiei botoșăne. Dintre lucrările publicate de Gabriela – Zizi Coroliuc amintesc:

- „Tezaurul feudal descoperit la Zlătunoaia – Lunca, județul Botoșani (sec. XV-XVI)”, *H*, I, pp. 353-359;
- „Tezaurul feudal de la Stăuceni-Botoșani (sec. XV-XVI)”, *H*, II, pp. 267-271;
- „Podoabe medievale din secolele XVII-XVIII în colecția Muzeului Județean Botoșani”, *H*, IV, pp. 99-103;
- „Două documente semnate de Ion Creangă, în colecția Muzeului de Istorie Botoșani”, *H*, I, pp. 497-501.